

Warszawa, 7 listopada 2017 r.

Opinia do ustawy o zmianie ustawy o ewidencji ludności

(druk nr 632)

I. Cel i przedmiot ustawy

Przedłożona Senatowi ustawa o zmianie ustawy o ewidencji ludności realizuje kilka założeń, jednakże zasadniczym jej celem jest rezygnacja z planowanej likwidacji obowiązku meldunkowego.

Ustawa pozostawia obowiązek meldunkowy jako narzędzie wysoce przydatne dla realizacji zadań i obowiązków administracji państwowej.

Gromadzenie danych o miejscu zamieszkania wszystkich obywateli i cudzoziemców w jednym wspólnym rejestrze PESEL będzie znacznym ułatwieniem dla funkcjonowania i wpłynie na usprawnienie realizacji zadań przez administrację rządową i samorządową w takich dziedzinach jak: bezpieczeństwo publiczne, powszechny obowiązek obrony, zabezpieczenie społeczne, statystyka, zapewnienie potrzeb ludności w zakresie edukacji, organizacja wyborów i referendum lokalnych i krajowych, określenie właściwości miejscowej organów publicznych i sądowych w toczących się sprawach.

Równoległe z tą decyzją, ustawodawca wprowadza do ustawy inne przepisy, których celem jest:

- wprowadzanie uproszczeń przy wykonywaniu obowiązku meldunkowego polegających na umożliwieniu dokonywania wszystkich czynności z zakresu obowiązku meldunkowego w formie elektronicznej, bez konieczności osobistej wizyty w urzędzie,
- dopuszczenie możliwości dołączenia odwzorowania cyfrowego dokumentów (skanu) w przypadku, gdy zameldowanie następuje w formie elektronicznej, a wnioskujący nie może

uzyskać niezbędnych dokumentów np. tytułu prawnego do lokalu, w postaci dokumentu elektronicznego,

– wprowadzenie zasady nadawania numeru PESEL wszystkim cudzoziemcom dokonującym zameldowania na pobyt stały lub czasowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem tych, których pobyt w Rzeczypospolitej Polskiej ma charakter krótkotrwały lub tranzytowy,

– wydłużenie okresu przez jaki cudzoziemcy zwolnieni są z obowiązku meldunkowego z 14 do 30 dni,

– dodanie przepisu określającego w skrócie status cudzoziemca ((UE, CUE, NUE) w celu łatwej i szybkiej identyfikacji i określania miejsca pobytu obcokrajowców oraz w procesie pozyskiwania danych statystycznych,

– określenie, że obowiązek meldunkowy dla obywateli UE będzie powstawał, tak jak w stosunku do obywateli polskich, czyli przebywania w danym miejscu, na terytorium Polski, przez okres ponad 3 miesiące,

– likwidacja rejestrów zamieszkania cudzoziemców, w których gromadzone były dotychczas dane o pobycie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemców, którym na podstawie dotychczasowych przepisów nie nadawano numerów PESEL,

– w zakresie wytycznych dotyczących treści rozporządzenia, do wydania którego obowiązany jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji (art. 39) usuwa się możliwość sporządzania dwujęzycznych formularzy, w języku polskim i angielskim.

Ustawa określa termin wejścia w życie ustawy na 1 stycznia 2018 r.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Ustawa jest efektem prac nad rządowym projektem ustawy o zmianie ustawy o ewidencji ludności (druk nr 1815)

Pierwsze czytanie projektu ustawy miało miejsce w Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych, która przedstawiła sprawozdanie w dniu 11 października 2017 r.

Drugie czytanie projektu ustawy miało miejsce na 50. posiedzeniu Sejmu. Wobec braku poprawek, ustawę uchwalono na tym samym posiedzeniu Sejmu, w dniu 27 października 2017 r.

III. Uwagi szczegółowe

Ustawa nie budzi zastrzeżeń o charakterze legislacyjnym.

Beata Mandylis

Główny legislator